

Hanna Johansson skriver om utställningen *Relations* på Galerie Forsblom, 2018

Matthias van Arkels verk bjuder in till associationslekar. Ser du kroppar, inälvor, kläder? I *Diablo*: tjära, levrat blod, men också smälta hallonlakritsklubbor. Hannah Wilkes tuggummivulvor, John Chamberlains demolerade bilar. I hans materialtekniskt experimentella målningar av pressat silikongummi pågår en dialog mellan slump och kontroll som fortsätter i mötet med åskådaren. Ögat väljer sin väg genom bilden, genom minnet och erfarenheterna.

Man kan se fälten av pressat silikongummi som ställföreträdande penseldrag som frigjorts från sin duk, men närmre till hands ligger nästan en geologisk förnimmelse. Där blir ramarna där materialet har monterats till kontinentalplattor, silikonet till seismisk aktivitet som kränger och välver. Vissa färgfält påminner om jade eller jaspis. En av van Arkels kuber, det första som möter besökaren i utställningens förmak, efterliknar marmor i vaniljglass- och pilgrimsmusslefärger, och molluskens blöta hudlöshet går igen hos *Center*-seriens målningar där tuber av silikon pressar sig som tentakler mot en osynlig gräns. En erotisk laddning genomsyrar materialets vältrande glansighet, färgpaletten som i en av målningarna är köttsligt röd som insidan av en kind eller ett kön.

I *Explosion* blir relationen mellan slump och kontroll särskilt uppenbar där mängder av individuella remsor har formats till ett exploderande dån eller en fryst rörelse, ett *silent shout*. Följer man den vulkaniska associationen kan gestaltningen av ett avstannat, intensivt ögonblick föra tankarna till fynden i Pompeji med sin för evigt stilla vardag. Någonting av vardag antyds också i utställningstiteln *Relations*.

Flera verk tar avstamp i relationer och möten med människor och kan i någon mån betraktas som porträtt. Men hellre än att fastna i freudiansk dechiffring: låt blicken och sinnet vägleda genom van Arkels måleriska landskap.

Matthias van Arkel (f. 1967) är verksam i Stockholm och New York och är utbildad på Kungliga Konsthögskolan och Konstfack i Stockholm. Bland hans tidigare utställningar märks *Loop* (2013) och *Altered Measurements, Clear Painting* (2016) på Cecilia Hillström Gallery samt *For you, Dad* (2006) och *Closer* (2010) på Galerie Aronowitsch. Han har skapat offentliga verk för bland annat Jakobsbergs bussterminal (2011) och Värtahamnens färjeterminal (2016) och är representerad i såväl privata samlingar som på museer i Sverige, bl.a. Moderna Museet, och internationellt.